

והטברני לו דעתי על "הפרשה", שמבחינתי היא רק ערעור נגד וועדת השבעה,
ועצם ענין לבון בטנת 1954 לא מעסיק אותי, אם כי דעתו על אפיו של לבון
נחרצת ולא אמצע בד"אמה שלו, אבל לא אפיל דעתו זו על אחרים. השיחה
היתה פוכה - הוא הקשיב ויודע להקשיב.

17.11.64, יום ג' יב' כסלו

באחד עשרה באו אצלי מרופ. וולפנזון נסיון, מיכאל לוטון ואהוביה מלכין
בענין בית ברל. הם רק לעשות מחקרים אידיאולוגיים, סוציולוגיים, טוליסיים
היסטוריים הנועחיים,

מהי משמעות המדע בימינו לגבי האידיאולוגיה הסוציאליסטית, דרכה
הסוציאליסטית של המעלגה, הארצות החדשות, אולם השיחה גלשה להביעה בירור
משמטי על מעולת ועדת השבעה, ונמשכה למעלה מארבע שעות.

השיחה נזכרהי על מאמר השמעה שטרטס בן הלפרין - אדם ישר בהחלט -
בג'ואיש פרינסטון בשנת 1962 לכבוד יום הולכת דלי. שאלתי את חיום אם הוא
יכל להשיב גליון זה בארכיב של החסח". לא עברו 15 דקות והוא המציא לי חיק
שבו המאמר (מצולם) של בן הלפרין וחליפת מכתבים ביני ובין בן הלפרין ומרי
סירקין.

במאמרו של בן הלפרין כותב בין השאר

A ministerial committee decided, upon examination of the available evidence, that Lavon had been made to resign in 1955 by means of forged documents and evidence.

(גליון של מרס 1962).

- ירד היום בשם במסך כמה שעות. קול ישראל הודיע על בשם גם באילת.

- בא אבלי יהודי. אינו רוצה ללכת הסנה ללמוד. במקום זה הוא ילך

לארבעה חרשים החטירות במצדה, ואחר כך אולי ילך ללמוד.

ביום 30.10.60 דנו בישיבה על דרך המעלל במרשה. באותה ישיבה השתתפתי.

- בישיבת הממשלה שישב בה ראש ריון, ביום 31.10.60 בשעה 15.10 (י' חשוון

השכ"א) - בלעדי (אני נאמחי אז בכנסת), ובישיבה זו נבחרה ועדת השבעה אשר

אשכולי "אני רוצה שנעשה נסיון ונגמור את הענין (פרשן לבון בשלמותו, והייתי

רוצה משהו לתבטיר. אמרנו שההית ועדת שרים, והיה מובן שכשיש ועדת שרים -

אנשינו, הברינו בקואליציה בועדת חו"ג יביאו את הדבר לחוף כזה, שאין כרגע

לסמל בדכרים המפוצצים, שוועדת חו"ג תחפש לה עבודה אחרת. אמילו בעניני

הבטחון הקשורים אמילו עם מה שקרה, אבל לא ההיה ועדת חקירה. כל זה יחכת

לוועדת השרים והממשלה.

"שנית - אני אשילו מוכן להגיד: בשיחות מוקדמות שהיו לי במעט עם כולם היושבים פה, עם כל המפלגות השתתפן רעיון ורצון למאסך לאחר עד כמה שאפשר את הענין, כל אחד מהן נימוקו. אנשי מפ"ם בייחוד ידעו זאת לחוד. ביום ששי א' ישבתי עם הזן, ברזילי, בנטוב וריימחין. שידלתי אותם. אמרתי: אנו הולכים לקראת הקמת וועדת שרים. אבל יכל להיות שרצוי להוביל את הענין כך שלא תהיו בוועדת השרים אם אין אתם מצטרפים להסחה (?) הכוחות. אני מיעץ לכם קבלו גם אתם דבר זה. - חברי מפא"י בתוך ענין זה החחלקנו מה בהצעה 5 נגד 2 (בישיבה זו השתתפו: רוזן - יו"ר, א. אבן, ל. אצכול, י. בורג, י. בן-אהרון, פ. בנטוב, י. ברזילי, ט. דיין, ג. יוסטסל, ג. מאיר, ג. מינץ, ס. ספיר, ב.ש. שיסריח, ח.ס. זפירא - 7 חברי מפא"י (בלעדי) 2 פוע"מ, 2 מפ"ם, 1 פועלי א"י, 1 פרוגרסיבי, 1 אג"ע.

- אחרי וויכוחים לא ארוכים אומר אצכול: "קיימנו שיחת נאה ושקמה, דומני שרוב הדברים הוא מה שרצינו בוועדה ומה אנו רוצים שחיה הכוח שתתגבש, גם בדברי ברזילי ובדברי בן-אהרון. על האחרים אינני רוצה לדבר. מישהו רוצה עוד יוחר. אני מציע שנמסוך על רוח הדברים, שנלך לוועדה ככולם משתתפים בהן אם לבכם טוב - אציע וועדה של שבעה. אני רוצה להגדד שאני רוצה להאמין שנביא את הסירה לחוף מבטחים בעניינה. - השר רוזן: אני מסכים בחלום. דיין - אני מבקש לרשום שאני צא נמנע. אצכול: אני מציע להוסיף לוועדה את ברזילי ואת מינץ.

מחליטים (ב-12 קולות ו-1 נמנע) בהמשך להחלטה מספר 3 מיום 30.10.60
כי וועדת השרים אשר העיין בחומר הנוגע לטרשת המנת שבעה שרים והם פ. רוזן -
יו"ר, ל. אשכול, י. בן-אחרון, י. ברזילי, ב. סינך, ב.כ. שיטרייט וח.ס. שמירא.

ביום ו' בטבת תשכ"א 25.12.60 נחקימה ישיבה על מסקנות.

רוזן אומר: "הממשלה חקירה ביום ט' בחשוון תשכ"א 30.10.60 ועדת משנה
מורכבת מסבעה שרים" אשר העיין בכל החומר הנוגע לכרעה וחגיש מסקנותיה
לממשלה". (בישיבה הראשונה של ועדת השרים נאמר נוסח אחר לגמרי). ועדת השרים
קיימה 19 ישיבות ועיינה בחומר הבא: 1) דו"ח ועדת א-ד, 2) דו"ח ועדת כהן,
3) קטעים ממרמיקול של משפט זיידנברג, 4) סטנוגרמות של ועדת חו"ב,
5) דו"ח היועץ המשפטי על מסמכי וועדת כהן, 6) דו"ח היועץ המשפטי על חקירת
ארבעה האנשים שלא הומיעו בוועדת כהן, 7) פרוטוקולים, עדויות ומסמכים אחרים
בקשר אצל לרד"חים הנ"ל. במסקנה 8 נאמר - גיבלי הגיש את ההצעה המזויף לוועדת
א-ד כחוכחה כי קיבל הוראה "לפעול מלבון" (אם כי רוזן הוידע כי "סתנהלת
עכשיו בגידון זה חקירת כסטרתיית") - וסיים: "אנו בדעה אישוא שיש לראות צאצא
ברורה של הפרעה כנגדו וכמסוכם". אח"כ אמר: "למעשה אנחנו ישבנו בתור ועדת
ערעורים בטיכול על המסמכים של ועדת אולשן-דורי, כי לבון היה הוא אשר ערער
על סמך זה, ממזא של חיקו" - אח"כ: "איסר (הלטרין) למשל סיפר, שהוא חשב
את לבון לבלתי יציב ומשם מסוכן במידה כזאת שהוא הלך מקם לרד"מ דאז ואמר
לו שצריך להחליף אותו" - אח"כ: "כחוא (לבון) שטע שבזמן ההוא, גם שרת ואחרים
וגם הוא היו נגד הקטת ועדת חקירה, בזמן שסתנהלת משפט במצריים" (כניבוד לדברי
שרת במזכירות הסלגה).

"ב-12 או ב-14 בדצמבר היו שיחות בין הרמ"כל, גיבלי ולבון, ולבון

הציע להם נוסח מוסכם כלפי חוץ" - וועדה א-ד החלה ב-2 ביאנואר 1955 ובמרו

ב-12 ביאנואר 1955.

(עמ" 34)

גם רוזן אמר בישיבת הממשלה (25.12.60) שהרכבי אמר שלא ברור אם

דובר (ע"י דליה) על המכתב מת-19 ביולי, והוסיף "על כל פנים היא (דליה)

דיברה על המיטסן ששינתה".

בעמוד 30 אומר רוזן: "מה שלא אכר בוועדה חו"ב שהוא חתם על הטרוסקול

- זה לא נכון, זוהי מעות מצד לבון, הוא לא חתם". רוזן מספרו "ר/א ייין

אמר אז, ביאנואר 1/55, לוועדה א-ד, שלא היה לו אימון בלבון, ושלצבא בכלל

לא היה אימון בלבון" ולרוקח? לרוזן? לשפירא? לאיטר? לאשכול? לשרת?

אח"כ "יש כאן הוכחות ועדויות שדברים הוסתרו מאצא בפני רוח"ם (אני - על ידי

מי הוסתרו בפני רוח"ם?) - רוזן "למשל על ידי לבון". אני: "מרוע אינך אומר

שלבון הסתיר דברים בפני רוח"ם? רוזן: "כי אינני /כל כך בטוח". אח"כ אומר

רוזן (בעמוד 39) "בכל החדשים האלה, לאחר שדברים אלה נעשו, הוא (לבון) חתיעץ

עם החברים שלו, נדמה לי עם אשכול, עם גולדה, ודאי עם רוח"ם דאז - - -

אני גם לא ידענו שהמיוצוץ של בנין הוועדה העליונה ב-1953 ומה שהיה בבגדד,

שכל הדברים האלה הודרכו על ידינו". אני: "מי אמר לכם שהם הודרכו על ידינו?"

רוזן: "אני על כל פנים יודע שב-1952 בן צור היה בעיראק, על כל פנים משהו

היה אחראי לדבר זה". אח"כ רוזן: "ייחזן שמעתי בדבר זה".

בעמוד 40 אומר בן-אהרון "אם"ן הוא אז רקוב עד הקורס", אני ו
"אחא אומר זאת". י. בן-אהרון "זה הוכח". י. ברזילי "כל הוועדות אומרות
זאת".

בעמוד 41 אומר רוזנז "הוא (לבון) בילה לפני ועדת חו"ב - א הסיוור
לטורית של חמשת הבחורים בלי שאיזה אדם אחראי נתן הוראה לכך". אני "בענין
זה חשכע ממני מה שאמר לבון לוועדת חו"ב לפני חמש שנים".

בעמוד 144 בנכוב שואלו "הייתי רוצה לרעה שלצבא אין אימון בשר
הכפחון". דייק "אם הצבא חושב ששר הבחון הוא שקרן, אין לו אימון אליו".

בעמוד 45 אומר גיורא יוספטל "במסע 10 במסענות קובעים כי לבון לא
נתן הוראה וכי העסק הביש בוצע שלא בידיעתו - כאן נקבע בהחלטיות מוחלטת
סלבון לא ידע ולא נתן הוראה. שר המשפטים לא ניסה להסביר את הסתירות
שהוא בעצמו חושב אותן - מדוע לא העמיד את גיכלי למשפט, מדוע הוא לא חוקר
את הדברים מה הוא מחכה עד נובמבר ועד דצמבר. האם אין כל ספק במוחו של שר
המשפטים? מה היא ההחלטיות הזאת? כאן היא האמת, כשהוא (לבון) אומר שלא נתן
את הפקודה והוא מדבר אמת אטאטטט והיהרר הם שקרנים, זה אינו נובע מההטבריות
שנחת".

בעמוד 147 רוח"מ : יש הצעה בן-אהרון לאשר מסענות הוועדה, מי בעד זה?
בעד 8 קולות, 4 נמנעו (א. אבן, י. בורג, מ. דייק, ג. יוספטל, ואחד (היו"ר)

לא השתתף בהצבעה (במסמך הישיבה הודיעו בשם בורג שהוא מצרף קולו בעד המסקנות).

בעמוד 48 ביקשתי חופשה ל-5-6 שעות - איכול שאלו האט זה הזמן שחצא לחופשה? - אני לא עשיתי זאת עד כה כי חשבתי שלא יהיה צאצא הוגן שאצא לחופשה לפני שוועדה הגמור עבודה.

בעמוד 149 אני לא השתתפתי בדיון, גם לא בבחירת ועדת השדים, שללתי בחירת הועדה, חכיתי למסקנותיה. אומר כמה דברים - אם יישמעו הערות בקורת למסקנות אין זו צאצא בקורת על האנשים, כי אין לי שום מסול להם, אלא המסקנות - יש להן משמעות שלהן. אני רואה חובה להעיר הערות אלו, כי זמן לא קצר הייתי אחראי לענייני הצבא בארץ - רוזן אמר כי לבון ערער על המצב של ועדת אולשן-דורי, זו לא כל האמת. יש עוד אחד שערער, - בארץ אין חוק של זכויות שונות, יש זכויות שוות לכל אזרחי הארץ - הוא (גיבלי) ערער, ערער בכחב, הגשתי זאת לשר המספטים, החלטו מזאת, איני יוצע על יסוד מה, סדוע יש לשים לב לערעוריו של לבון ואין לשים לב לערעוריו של גיבלי, שר המספטים אמר שהם לא ראו צורך לקרוא עדים, (כי) עברו חמש שנים, אנשים אינם יכולים לזכור הדבר ופרטי הדבר. זה נכון - אבל כל מה שמסקנות זאת על יסוד ידיעות חדשות שנתקבלו עכשיו, ואם עדויות חדשות שנחגלו עכשיו הן יסוד למסקנות שלכם - נופל הנימוק שלכם שלא טאלתם עדים. אם לאחר חמש שנים אינם זוכרים - גם

זליה אינה זוכרת. גם אחרים אינם זוכרים. בכל זאת אחם נשענים על העדויות
החדשות. (אחם קבעתם כפי שנאמר בפרוטוקול של ועדה חו"ב של הכנסת - עוד לא
קראתי בימי דוקומנט מלא שקרים, שאי אפשר שלא יהיה ידוע להם שאלה הם שקרים
רק ערימת השקרים שיאמרו בוועדה חו"ב (ע"י לבון) האירו לי כל מה שקרה
ב-1954. חשבתי שיש (שהיה) שיקול בחסדון בטיקול מושעה בסדיניות - אבל
השקרים והעלילות, הנדבנות והחוצפה וגסות הרוח לא רק לגבי הצבא, לא רק
לגבי הרמפסל - אבל גם ביחס לראש השופטים, גם ביחס לראש השופטים, גם ביחס
לחיים כהן, - ועלילות על אנשים וסיפורי שקר על מה שקרה בבגדד, שאין לו
מושג על זאת, שהוא אינו יודע, שהוא רק שיקר, והשאלות המכוונות של באדר,
העו"ד של לבון בוועדה חו"ב, הוא שאל אותו: היו כבר דברים כאלה? והוא (לבון)
השיב ודאי. געיראק היו דברים כאלה, בדיוק כפי שהיו במצרים - הוא העיד
סדרש את עדות פרט ופרט סרב לחת לו, יש אמצעים עדות של פרט, אבל אין אחם
חייבים לקבל עדות זו, - אבל יש עדות של משה שרת, משה שרת אמר שלא פרט אלא
אולטן התנגד לסכירת עדותו של פרט ללבון. לבון אמר שקר. לבון סיפר פתיחה
על חמישה. אחת כר המשפטים ואחת שר הפנים ואחת שר האוצר ואחת שר המשטרה
(הגברת ג. מאיר עוזבה את הישיבה) אחם הייתם חברים במספלה ב-1954, היה ענין
של חספה והיתה חקירה בענין זה. שם אמר לבון דברים אחרים לגמרי, שזהו
מעשה גבורה, שזוהי הכצאה גדולה, והוא הלל דבר זה, לא אמר שהוא לא ידע,
שאיש לא ידע, לא אמר שביבלי עשה זאת. יכל שאמר אז שקר או אמר עכשיו שקר.
אבל לא יחכן שאותו האיש בשני הסיפורים אמר גם אז וגם עכשיו אמת.

"אילו קצת הייתם מעיינים בובריס, כטו שחתעמקתם בנקודות אחרות,

שלא הביעו לחקר האמת, הייתם רואים שכל דבריו היו טלאים שקרים.

"אם אמר שעשרות סגני אלומים ורבי סרנים עומקים יומם בעתונות,

קט איש חרות ושואל אותו: מי הפל ולבון מסרב למסור השמות - זה לא איש אמת

וזה אינו סימן לאיש אמת. - - שלא ראייתם השקרים של לבון - זה טוטל נימוקם

למסילת גיבלי - - זיוף המכתב - הענין נמצא עכשיו בחקירה או לא נמצא בחקירה?

- לא רק כל הזכרים נהבלו רק בשני ההדשים האחרונים. עד לפני חדשים

וחצי קראתי רק המסקנות הסודיות של וועדת אולשן דורי שאתם מצמטים אותם

"אין לנו אמירות וכו", זה הנוסח, כלומר הם ממילים צל על אמיחות שניהם.

לאחד שקראתי זאת ואמרתי בלבי, שני אנשים אלה - אחד ראש השוטטים ואחד שאני

מכיר כאדם ישר והגון, מבין בעניני צבא כמו כל אחד היושבים מהן יותר

מלבון, - זה דוריו והם הביעו למסקנה שיש לחשיב שלבון אמר שקר ושגיבלי אמר

שקר - קבלתי זאת ובגמר. היות ולא אמרו שזה שיקר או שזה שיקר אלא "לא

שובגעו למעלה מכל טעם המחקר על הדעת "אמרתי - יש להניח האנשים מהספק.

אמרתי היות וועדה של שני אנשים כאלה לא הגיעה לחקר האמת, יצלול

למהום הנשיה ולא אעסוק בזאת עוד. - עד שבא לבון אלי, לפני חדשים וחצי ועדתי

על חקמת ועדת הקירה בשפטיח, לא נגדו, (אלא נגד קצינים בצה"ל, שנחבלה לי

ש"ס איז דאס זעלבע געווען. (לבוך) עסל חב"ד בית המעט העליון הי"ס כהן,
אמרתי לוי האיש נאמן. אמר לבוך: אני הצעתי כשהייתי בממשלה לפטר אותו
אמרתי לוי "אני יודע בדיוק הצעה זאת בממשלה, אבל אילו הייתי בממשלה יחד
אתך הייתי מצביע נגד הצעהך זו. כשלא קיבלתי המסול של חיים כהן הוא עטל
אה ראש בית המעט העליון (כי אולשן היה בוועד א-ד, ועכשיו הוא ראש בית
המעט העליון, וחיים כהן עכשיו חבר בה"מ העליון, והוא טשפיע עליו) לא
האמנתי למעט אזני. אבל למדתי דבר עליו: אדם טובל, אדם חולה, יוצא מבלי
להוכיח שהוא אינו אדם.

- אחר כך ראיתי מה שנתחולל בעתונות. הופיעו שקרים, היה ברור לי מאין
הם באים, לא על יסוד ניהושים וסברות, הייתה לי גם ראייה, שאין להסיל בה ספק.
אבל כל זה לא קרער אצלי היחס אליו, שבכל זאת יש להניח האדם מהמעט. עד
שקראתי המרומוקולים של ועדה חו"ב וחשכו עיני - הווצחה, חשחצנות, הסקרים,
העלילות ללא בושח, גם הסקרים נגד עצמו, הוא אמר העט בדיוק ההפך ספה טאטר
בעטם אחיה, אז ראיתי מי האיש, ע"י כך חוסברו לי דברים, שחשבתי שזה מעשה
חימזון, לא בשיקול נכון. ראיתי שזה חלוי באדם זה, זה ערלטן טבעו.

(כעמוד 53) "עכשיו אמרת (כלומר רוזן): גיבלי אינו אדם מהימן, - אבל
אין זאת אומרת שאין האומר שקר מעט אחת אומר אטקס חסיד שקר. אוהו דין ללבון.
אני לא ראיתי יותר שקרים מאדם אחד, ערימה כזאת של שקרים כפני ועדה חו"ב,

ואתה אומר: לא הייתה למגיננו כל הוכחה שלבון שקר) - הקרתם וחטפתם מאור
בכל הנוגע לביבלי, לא חטפתם בנוגע ללבון. אני אומר לדבריך (רוזן), אני
בחסיר אתך, כי אני מכיר הגינותך וישרך.

עכשיו בענין סכתבו של יוסי הראל. אני קיבלתי ממנו סכתב, נדהמתי
כי במכתב אומר יוסי שלבון הודה כמניין שהוא גהן הוראה (ברזילי - "זה לא
רק במכתב") הסכתב אני קראתי, הן לי לומר דברי. אין אני מקבל בהוכחה נצחה,
שלבון גהן הוראה, אחרי חמש שנים אין הוא זוכר, אבל הוא אומר שהוא זוכר
זאת בפרוט. אם כי כתב ששה חרטים לאחר הסיחה, כי אמר (לרוזן) זאת בפירורח
גדולה. בלבי אמרתי, שאין לבנות על זאת. אני לא מוכן להניח יסוד בדברים אלה
שלבון גהן הוראה, אך איני מוכן לקבלתה שאם הגדתם.

- בעמוד 54 - כשראיתי סה שיש בעהונות, כי ללבון היו עהונים אלה:
חרות, יער, העולם הזה ועוד עהונים אחרים, הם עשו דעת הקהל - בעצם הראשונה
כתולדות המדינה הוכתמה מדינת ישראל ובפעם הראשונה הוכתם צה"ל - - שאלתי
את עצמי: מה קרה? שש שנים הייתי אחראי לצבא מטעם המדינה לפני לבון ושש
שנים אני אחראי לצבא מטעם המדינה לאחר לבון, לא קרו דברים כאלה, לא היו
זיופים באמ"ן, לא היו מעשים כאלה, מה קרה? (המקרים שמסרתי למשפט).

בעמוד 55 בן אחרון היה כצבא והוא מבין זאת: כעצוד גדור הייבים
כלם לעצוד בקצב. אם יש חייל שאינו - מעירים לו, אבל למעשים יש מי שאומר:

אני צועד בסדר, אבל הגדוד כולו אינו צועד בקצב הדרוש, זה מה שקרה ללבון.
שאלתי את עצמי: רבונו של עולם, מה קרה בשנה זו? מה פתאום נתהפך הצבא,
מה פתאום נחלקל הצבא? ידעתי על שני מקרים שקרו. "כחור" זה (לבון) נתן
לשני הרמטכלים (מקלף ודיין) הוראות שהם טרבו לקיים, כי היה להם אומץ^ל ושכל
מוליטי ואחריות לטרב.

[1. בן-אהרון] "על איזה כחור אתה מדבר?" אני: על "לבון". בנסוב
שואלו "בזמנו היו שני רמטכלים? אני: הוא היה חדשים אחדים ממלא מקומו,
עד שאישרתי יציאתו מהממשלה, אז היה מקלף רמטכל, אורח כך בא דיין. מקלף
היתה לו די אחריות ואמר לו: לא אקיים זאת. - אותו הדבר היה עם הרמטכל השני
- צבא זה היה מחונך לאחריות. מה פתאום נעשה הצבא פרוץ? אז לא ידעתי הדברים
שאני יודע עכשיו.

- - הוא רצה לתראות שהוא יותר אקסיביסמי ממני, מדיין, לשקראתי דבריו
בוועדת חו"ב (באוקטובר 1960) ראיתי השימוש המוסרי של איש זה - כשאני ראיתי
הסטינגס משיבות ועדה חו"ב - הבינותי: נכנס אדם מחוסר מצפון ואחריות
והרמטכלים אינם ממלאים מקודותיו. - מדוע הוא דיבר עם גיבלי ולא עם הרמטכל
שלו, וכשלם היה הרמטכל כארץ מדוע אין הוא מדבר עם סגן הרמטכל (אבידר)ג
מה הוא רץ אל גיבלי? - הוא הכניס דימורליזציה - לא בצבא כולו, אלא באנשים
שהיו נתונים להיות ככלי יוצר בידיו). - ידעו שהוא משקר, מרמה את ראש הממשלה,
אקרא מה שאמרו שני חברים היושבים כאן, שמירא וחזן, לאחר שלבון עזב את

הישיבה לאחר ההפטרותו (מטחתי על עמודים 56-60) בעמוד 60 בסוף:

"בישיבת הממשלה ב-20 בסביואר 1955, אותה ישיבה בת הוויצ לבון שחוא סחטטר - אמר הבר אחד: אני יודע היטב את הקו של ב.ג. ואני יודע כמו כן שהממשלה יכלה לעבוד אתו על פי הקו שאנו יודעים, ואני אמילן צריך לומר - מעם אמרתי זאת לראש הממשלה (מ. שדה), שלפי הכרתי בחקוקת ב.ג. שמענו יוחר על הסחרש, נשאלנו יוחר והדברים הובאו לפנינו ביחר גילוי הלב וכיחר בהירות מאסר בחקוקת לבון, למסל מה שאנחנו שמענו היום בהודעת טר הבטחון (כלומר לבון). מר רוזן שואל:

"מי אמר זאת?" - אני נ"זאת אמר מנחם רוזן ואני ממשיך בציטטה מדברי רוזן

(מה שאנו שמענו היום בהודעת טר הבטחון - לבון) זאת אנו לא ידענו, אני לא ידעתי, אבל בכל מקום אשר עבד יחד עם ב.ג., בין שהוא חסכים לקו טלו ובין אם הוא חלק על הקו שלו יוצא שב.ג. דיבר עם הממשלה". ורוזן: "זה נכון!

כמה פעמים אמרתי שבימי ב.ג. שמענו יוחר מאסר בימי שרת (ברזילי - שרת ידע מחוץ!) אני: "הוא רימה גם את שרת. שמירא אמר (אז) "אני רוצה להגיד רק סילה אחת: בעבר היו חילוקי דעות ביני ובין ב.ג. זה ידוע - איני רוצה להבטיח שגם בעתיד לא יהיו חילוקי דעות בינינו " (מה אני מוסח על כמה משפטים של קומפלימנטים עלי - שמירא משמיע! אחת לא היית אז צאצא בישיבה, לא חזנפתה לך, לא עלה על דעתי שאחת הקרא דברים אלה - (באמת קראתי רק לפני שבועות אחדים) ואני ממשיך לצטט את שמירא: "היו גם הצבעות. טבורני שרק כימי ב.ג. היו הצבעות כאלה. הוא ידע גם לקבל התנגדות של הרוכ להצעות שלו וגם את הדין של הרוכ. הוא ידע לקבל דעה הרוכ בענינים חמורים כיוחר".

רוקח אמר: "בוודאי השרים לעיני חו"ב הבעה את רחשי לבי, שאין אני

רואה דרך ללבון להיטאר עד בטחון, לא ידעתי כל מה שמחורש".

אז אתם לא ידעתם, היום חכל ידוע לכם. אני אומר שאינכם יודעים.

אני אומר שהמסקנות שלכם אין להן שום יסוד משפטי ועובדתי. אתם קראתם חלק

מהדברים, חלק מהדברים שקראתם - לא קראתם כפי שצריך לקרוא, בחלק ההעסקתם

מאוד מאוד, על חלק ומדעתם, לא ראיתם הכתוב שם - - אני מכיר את הצבא, אני

מכיר את הצבא לא פחות מכל אדם בארץ, לפני לבון ואחרי לבון, ואני יודע

בהחלט שלא ייתכן שקצין גבוה יעשה דבר שנעשה (בעסק הביש) על דעת עצמו, זה

לא ייתכן במהל שלנו, גם אם יש בו טקטיקה וזיכרונות. - - אני יודע שלבון

נתן הוראה לדברים הרבה יותר מסוכנים וחטוטים, שלאשרנו לא כוצקו, כי

הממסכים היו די אחראים ונבונים לא להספק לו, והוא לא העיז להביא זאת

לממשלה. -

"החלטתם מה שהחלטתם, יש מסקנות, יש החלטות המאירות המסקנות בממשלה,

יש חוק אחריות משותפת. בעיני זה חוק חשוב ויסודי, - איני שותף לאחריות זו,

לא למינוי הוועדה, לא למסקנותיה, לא להחלטת הממשלה ולא אחיה אחראי לה, -

מכיוון שיש חוק אחריות משותפת אסוף מזה מסקנה, הייתי מסיק המסקנה נחר

בבוקר - אבל איני רוצה לחכמים למכונה את הקונגרס (שיחכנס כעבור ימים אחדים)

אעשה זאת לאחר הקונגרס - אבל חזעו: איני שותף לכם, איני חכר לכם בממשלה,

ומכיוון שקיבלתי חומש, אני יוצא עכשיו לחומש - החומש שלי מהחיל מהרגע הזה".

לאחר צאתי מהמסלול אמר דיין: "יאמר ב.ג. שבשעה שאני הייתי רשטכל לבון נתן הוראה, לפחות אחת, אולי יותר, שלא נראו לי ולא מלאחי הוראה, אבל הדרך לאי מילוי ההוראה לא הייתה זו שאני אמרתי שאינני מטלא אותה, אלא באתי אליו ודיברתי על לבו שההוראה חבוטל - הרבר נכון שהיתה הוראה ואמרתה שלא מטלא אותה, אבל הלכתי ללבון, והוא הסכים לבטל אותה.

העיר אז אשכול: אני מניח שזה יכל לקרות עם כל שר בטחון, ובנשוב הוסיף: עם כל שר - כפי שהיה שר בטחון המש עסדה שנה - אני מודיע ש"דבר כזה לא קרה", ואני כמעט בטוח, שדבר כזה לא קרה גם עם שר הבטחון הנוכחי ומניגוריה זו על לבון היא קצת חסוהה לאחר הדברים שאמר אשכול בישיבת

18.11.64, יום ד', יג' כסלו

בא אצלי שנער. גרסטנכאיר שהוא יריד לישראל בסע למצרים ולקח אתו 350 מיליון מרק מחנה למצרים לחקטח כפעל להמחקה מי הימ. ביום ג' הבא יבוא המלך חוטיין לארחרד. שנער עוזב שליחוהו. ליאון מכיר במשרד החוץ יבוא במקומו. גרסטנכאיר מידר שמי הכעיות המפלגות - עם די-גול. כנוגע למחיר החטח יחכה דיגול עד אחרי הבחירות בגרמניה ובס בענין M.L.F. אמרתי לו